

1769.

1. * **Ackermannius**: Rhapsodia quaestio-
num in foro quotidie obvenientium, neque tamen legibus deci-
sarium - l. 21. Programma, quo ordinarius senior
caeterisque facultatis juridicae auctores memo-
riam Ackermannianam indicunt.
2. * **Porcius**. Programma, quo ordinarius senior caeteri-
que facultatis juridicae auctores memoriam Por-
cianam indicunt.
3. * **Cleemannus, Johann Augustus**: De transactione in
crimini-ibus, in iure reipublicae nullius pretii. Pro-
gramma, quo ordinarius senior et reliquique doctores
fac. jur. summos in iure honores . . . Johanni
Augusto Cleemann . . . collatos indicunt.
4. * **Hannius, Christianus Carolus**: Rhapsodia quaestio-
num in foro quotidie obvenientium, neque tamen
legibus decisarium - l. 22. Programma, quo ordi-
narius senior et reliqui doctores fac. jur. . . sum-
mos in iure honores Christianus Carolo Hannio
et Christiano Henrico Tennstedio . . . indicunt.

1769

5. Baucus, Henricus Gottfriedus, jur. jur. pro cancella-
rias: Super decretis novissimis - - -
Programma, quo summus juris scientiae honoris
- - - Caroli Frederico Brehmsch - - - tribuendus
inducit.
6. Baucus, Henr. Gottfriedus: Fenda feminea esse
feminina.
7. Baucus, Henr. Gottfriedus: Fenda Franca non
esse feminina.
8. Baucus, Henr. Gottfriedus: De emendando jure
Criminali.
9. Baucus, Henr. Gottfriedus: De emendando jure
Criminali.
10. Breuning, Christianum Henr.: Observationes de ja-
ribus circa metalla.
11. Breuning, Christianum Henr.: De jure thesauri in fundo
vendito non tradito
12. Breuning, Christianum Henr.: De provocazione rei
et libellum scriptum.

1769.

Tutore et puto pupillae

13. Breuning, Christianus Huer: De ~~procuratore~~ ~~res~~
~~ad h. bellum~~ ~~scriptum~~
- 14 Breuning, Christianus Huer: An chirographum cancell.
latum inducat debiti remissionem?
- 15 Breuning, Carolus Huer: De commutato res incorpo-
ratio.
- 16 Breuning, Christianus Huer: An hodie actio ex con-
tractu differat a condictione ex moribus?
- 17 Breuning, Christianus Huer: De differentia cautio-
nis rem pupilli salvam fore ex jure Romano
et pro hodierno.
18. Breuning, Christianus Huer: An a advocato liceat
litem negative contestari contra conscientiam?
19. Pleemannus, Joannes Augustus: Super Ludovici IV
Imperatoris constitutione: De majestate imperii
R. 4.
20. Pinert, Christianus Pollack: De lege Caecilia et
T. dia

1769.

21. Grewius, Augustus Fredericus, Gymnastus: Resolutiones
nominationis sacerdotibus ex communis praesentibus socii
abacensis delictis
22. Hennig, Wilhelmus Gmelin: De collectione causa-
rum et decretorum Dionysiana & Dominatorum
pontificiae faustae
23. Hermann, Johann Tac. Haas: De variis causis in
his diebus.
24. Hermann, Joh. Tac. Haas: In gladiis
25. Hommel, Carolus Ferdinandus, fac. jur. pro cancella-
rio: Programma, quo summos in jure atque ho-
res . . . Thomae Gulielm. Breverio . . . indicit.
26. Hommelius, Carolus Ferdinandus: De antiskephuse
praclusio: Programma, quo sollemniter doctoralia
Thomae Christiani Postis indicit.

10155

1769, 1.

MEMORIAM
A K E R M A N N I A M

IN AVDITORIO PETRINO

DIE VIII. FEBRVARII HORA IX. RECOLENDAM

INDICVNT

ORDINARIVS
SENIOR CAETERIQVE FACVLTATIS
IVRIDICAE ASSESSORES

R H A P S O D I A

*Quaestionum in foro quotidie obuenientium,
neque tamen legibus decisarum.*

Collectio XXI.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

1769.

MEMORIAM
ALEXANDRI

IN AVDITORIO PETRINO

DIE MIT HERVORGEHENDEN HONORARIEN BEZUGENDE

INDICENT

ORDINARIUS
SENIOR CAETERIQUE FACULTATIS

UNIVERSITATIS ALMA MATER

IN THEODOTA

ausgegeben in zwei monatlichen Ausgaben
von dem Universitäts-Buchhändler

Collectio XXI.

L. P. S. I. E.

EX OFFICINA PARAGRAPHI

1788

~~_____~~

*Mente captum aut mutum dominus feodi admittere
potest, inuitis simultanee inuestitis.*

Condonat dominus feloniam non solum in se, verum etiam in tertios commissam. Interest enim potissimum domini vasallos vtilis habere; ergo si inutilibus contentus esse velit, non vrgere hoc possunt alii; ac si vrgent, iis recte responderur, id quod petunt, esse de iure tertii. Nec vero ius quaesitum agnatis eripitur, quod demum post domini declarationem: se tali homine non vsurum, nascitur, *arg. II. F. 36. ibi: feudum retinere non potest, qui ipse seruire non valet.* MOELLER in *Semestribus lib. 3. cap. 34.* ita scribit: *In aula electoris Saxonici me praesente duos nobiles inuestitos memini, quorum alter coecus erat, alter surdus et mutus et quidem ita natus. Inuestitus quoque fuit alius pupillus, quem tutor non tantum mutum et coecum, sed manibus pedibusque captum et comitali insuper morbo obnoxium dicebat, multum agnatis reclamantibus. Itaque in voluntate domini positum, vtrum admittere velit nec ne? Modo monstra excipias, de quibus I. P. S. lib. 1. art. 4. *Uffe Alt-viele unde usse Twerge erstirbt weder len noch erbe, noch usse Krupel hint.* Si non de veris monstris haec accipias, textus, vti in allo-*

diali, ita etiam feudali, successione exoleuisse putandus. Dissentit LYNKER *Decis.* 136. Redeo ad feloniam, qua admissa v. c. neglecta renouatione inuestiturae, libere dominus condonat, frustra agnatis repugnantibus. Parum enim interest, vtrum felonia in dominum an in alium commissa sit, *L. 71. ff. ad L. Falcid. L. 6. ff. quae in fraud. credit.* Nec argumentum ex *II. F. 24. capit. vlt. nec ex Constit. 27. P. 3.* in contrarium ducitur, quoniam hae leges casum loquuntur, quo dominus feloniam etiam contra tertium commissam vlcisci constituit. Si vero non vlciscatur sed remittat potius, nihil hoc ad agnatos, quibus non prius, quam secuta domini vindicta, ius enascitur.

*Exheredare parentes liberos non possunt ob alias, quam
quae inquisitionem specialem merentur,
iniurias.*

Grauem et inhonestam iniuriam Nouella *115. cap. 3. §. 2.* requirit, vt propter eam liberi exheredes scribi possint. Ea res cum ex arbitrio iudicis tota penderet, BERGER in *Oeconomia Iuris*, vt tamen aliquam certam regulam in re incerta poneret, tunc saltim, si delictum verum liberi parentibus obiecissent, exheredationem permittit. Sic vero plus quam par est, liberis indulgetur. Sunt enim iniuriae quaedam nullam criminis obiectionem continentes multo atrociores, quam si aliquid leuis criminuli obieciatur. Nempe si filius patrem *eine nichtswürdige Canaille und sacramentischen Hundsfut* aestuante iracundiae calore appellauerit, hoc, etsi nullam delicti mentionem contineat, tamen grauius puto, quam si ob stuprum virgini illatum verberanti patri adolefcens: *Vater ihr habt es ja in der Jugend eben so gemacht*, respondeat. Vt taceam ei qui patrem suum furem appellet, plerumque non in mentem, venire, vt eum furti insimulet, sed triuiali solum conuicio vti, nec de furto obieciendo cogitare. Malim ergo regulam potius hanc praescribere: exheredationem locum non habere, nisi iniuria

ria talis fuerit, propter quam, si viuis eum denunciaſſet pater, liberis inquitio dictanda fuiſſet, aut etiam ſi crimen patri non leue, ſed tale, propter quod pater relegari potuiſſet, obiiiciatur. Non poſſumus tamen, vtut cupiamus, tam certis omnia lineis terminare, quin ſubinde ſuum arbitratio iudicis regnum nihilominus obtineat.

Si quis fundum poſſidet, non ſolum libertatem naturalem, verum etiam poſſeſſionem libertatis naturalis habere, præſumitur.

In poſſeſſorio ſummariſſimo ſi quis poſſeſſionem libertatis naturalis alleget, non opus habet rotulo.

Poſſeſſorium ſummariſſimum his verbis quidam inſtituerat: Ich beſize die an Eulenburger Wege gelegene ſo genante Lorenz Wieſe und beſinde mich dabero auch zugleich in dem Beſize der natürlichen Freyheit, auf ſolcher ingend eine Dienſtbarkeit, ſie mag Nahmen haben wie ſie immer wolle, von niemanden zu leiden. Nachdem nun alſo auch Beklagter keinen Beſiz des ſich angemafeten Weges beyzubringen in Stande ſeyn wird, gleichwohl aber derſelbe am 3. Merz dieſes Jahres über ſolche Wieſe gefahren, ferner aber daraus, daß niemand in den Beſize einer auszuübenden Dienſtbarkeit ſich beſindet, nothwendiger Weiſe folget, daß ich in Beſize der natürlichen Freyheit ſey, ſo bitte Beklagten: daß er bey 20. Thaler Strafe ſich aller Beinträchtigungen, inſonderheit des Fahrens, enthalten möge, auf zu erlegen. In termino affirmabat reus petitorum hunc fundum poſſidere, negabat autem præfacte eum poſſeſſionem libertatis naturalis habere, ſe enim potius in poſſeſſione eſſe ſuper pratum vehundi. In rotulo, quem petitor afferebat, teſtes interrogati:

Ob Zeugen jemals gesehen, dasß Beklagter über diese Wiese gefahren? Respondebant, se hoc non vidisse. Reus, cum nullum contrarium rotulum attulisset, sed sibi persuaderet, actore, cuius testes mere negantes erant, non probante, absolutoriam adfuturam esse, acta vt iacebant, transmittentur. Iam intet assessores multi existimabant: petitorum repellendum videri, quoniam ex eo, quod eius testes non viderant quemquam, praeter dominum, in prato vehere, nihil sequeretur, neque enim ita, vt in actione negatoria per petitorium instituta, libertatem naturalem praesumi posse, propterea, quod in possessorio non ius sed factum regnarent, adeoque praesumptiones omnes abesse deberent. Sed respondimus, nihil quidem testimonia adducta probare, attamen quoniam in possessorio summariissimo si quis libertatis naturalis possessionem allegaret, haec propositio, *nego quemquam in possessione iuris vebundi esse*, tanquam Negatiua nulla probatione indigeat, testibus plane non opus videri, sed reo incumbere possessionem viae demonstrare. Eatenus enim nihil inter petitorium atque possessorium interesse. Adeoque reum, licet actor nihil probasset, condemnauimus, quoniam ei incubuisset, contrarium demonstrare. Sunt quidem, fateor, plane diuersa: liberum praesumi, liberum esse, et esse in possessione libertatis, cum non omnis liber etiam libertatem vere possideat, *L. 10. ff. de liber. caus.* attamen hanc propositionem: *Nego tibi possessionem esse vebundi*, quis non videt esse negatiuam. Factum neganti autem per rerum naturam nulla probatio imponi potest. Praeterea in *L. 32. ff. de seruit. praed. vrb.* Iulianus disertè ait: *Natura seruitutum ea est, vt possideri non possit, sed intelligitur possessionem earum habere, qui aedes possidet.* Itaque sufficere existimauerim, si petitor possessionem fundi probet. Adde *L. 3. §. 3. ff. vti possidet.* Sic non solum libertas, verum etiam possessio libertatis praesumitur, si modo fundi possessio probata fuerit. Nam cum praesumptiones liberent ab onere probandi, cur non eadem ab onere demonstrandi liberauerint?

Bona

*Bona rusticorum censitica feoda quidem sunt, sed leges
feodales in iis exulant.*

*Excipienda tamen Erbrichter Lehne, in quibus priuatio
ab feloniam obtinet.*

Ius feudale scriptum locum non habet in feodis rusticis, unde rigor iuris circa feloniam non obseruatur. BOEHMER *Consult. T. Part. 2. Resp. 141. et Resp. 145.* CARPZ. *lib. 6. Resp. 108. num. 3.* Nec enim succeditur in iis ex communi manu et simultanea inuestitura, sed et libere vendi possunt. Ex his tamen nemo arguat, haec ignobilia feoda rusticorum vera beneficia non esse, cum adsit fidelitas iurato promittenda et inuestitura solennis, deinde etiam operae siue seruitia, et germanice *Lehne* appellantur: Immo, ut vassalli in parium curia, ita censiti, in causis bona censitica concernentibus, coram domino stare tenentur, nec potest iudex requisitus insinuationem citationis denegare. LYNKER *Decis. 886.* Quae omnia haec vera feoda esse, satis indicant. *Vide Academische Reden über Mäscov. Ius Feud. cap. 3. §. 26.* Sed feodales libri beneficia respiciunt mere nobilium militaria, non rustica. Attamen si propter officium iudici pagano datum fuerit *ein Erbrichter Lehn*, cum super tali feodo plerumque etiam in curia vassallorum Dresdensi inuestitura petenda sit, non raro successio ex communi manu et priuatio feodi ob feloniam obtinet. Respiciendae in ea re potissimum inuestiturarum litterae, si quidem dubium nemini erit, posse etiam nobilem rusticos suos in id consentientes ita inuestire, ut omnia capita iuris feudalis ita locum habeant, ut in feodis nobilibus moris est.

Haec nostro more placuit publicare ut, indicaretur Oratio
anniuersaria in memoriam IOHANNIS SIGFRIDI
AKER-

AKERMANNI, mercatoris quondam Lipsiensis, in iuris studiosos
 stipendio legato liberalissimi. Eum die proximo Mercurii recoleto
 IOHANNES AVGVSTVS BARTHEL Lipsiensis, senatoris filius,
 qui obiter quaedam: *de ratione iudiciorum in Germania veteri so-*
lennium differet. Igitur RECTOREM ACADEMIAE MA-
 GNIFICVM, ILLVSTRISSIMOS COMITES, VTRIVSQUE
 REIPUBLICAE PROCERES ET NOSTROS GENERO-
 SISSIMOS NOBILISSIMOSQUE CIVES humanissime ro-
 gamus, vt adesse atque eum benevole audire velint.

P. P. Dominica Estomihi MDCCLXIX.

HAEC NOSTRO MORE FACITIS PUBLICE Vt in memoriam IOHANNIS SIGIS-
 MUNDI
 AGER

ULB Halle
003 594 440

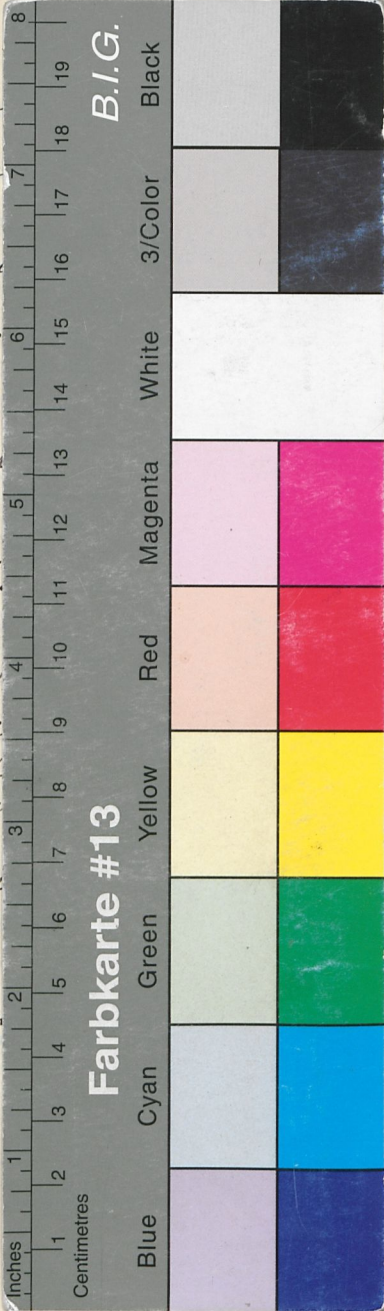
3

SB

B.I.G.

Farbkarte #13

10155

1769, 1.

MEMORIAM
A K E R M A N N I A M

IN AVDITORIO PETRINO

DIE VIII. FEBRVARII HORA IX. RECOLENDAM

INDICVNT

ORDINARIVS
SENIOR CAETERIQUE FACVLTATIS
IVRIDICAE ASSESSORES

R H A P S O D I A

*Quaestionum in foro quotidie obvenientium,
neque tamen legibus decisarum.*

Collectio XXI.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

1769.

